

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหาความล้มเหลวที่ระบุว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นปี ผลลัมภุทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพ และสภานแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ หลักสูตร อาจารย์ เฟื่อง และลึ่งแวดล้อมทางกายภาพกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีจำนวนวิทยาลัยพยาบาลทั้งหมด 24 แห่ง และมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 6,438 คน (สารสนเทศ สถาบันพัฒนาがらังคนด้านสาธารณสุข, 2538)

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักพัน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 10% (ประมาณ 644 คน) สำหรับ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 644 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จำแนกวิทยาลัยพยาบาล ซึ่งมีนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศึกษา ตามเขตที่ตั้งเป็น 4 ภาค ดังนี้

1.1 ภาคเหนือ หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ซึ่งมีจำนวน 5 แห่ง

1.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีจำนวน 5 แห่ง

1.3 ภาคกลางและภาคตะวันออก หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออก ซึ่งมีจำนวน 9 แห่ง

1.4 ภาคใต้ หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ ซึ่งมีจำนวน 5 แห่ง (รายละเอียดชื่อวิทยาลัยพยาบาล และจำนวนประชากรดังแสดงไว้ในภาคผนวก ก)

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละภาค โดยใช้เกณฑ์ 10% ผลการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาคดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตที่ตั้ง 4 ภาค

ภาค	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง
เหนือ	1,390	139
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1,383	138
กลางและตะวันออก	2,418	242
ใต้	1,274	125
รวม	6,438	644

3. กำหนดจำนวนวิทยาลัยพยาบาลที่จะเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้อัตราส่วน 5:1 แล้วสุ่มวิทยาลัยพยาบาลแต่ละภาค โดยใช้วิธีการจับสลากแบบไม่แทนที่ ได้วิทยาลัยพยาบาล ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละภาคทั้งหมด 5 แห่ง (ดังแสดงในตารางที่ 2)

4. คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปีของแต่ละวิทยาลัยพยาบาลให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละวิทยาลัยพยาบาล (ดังแสดงในตารางที่ 2)

5. สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากข้อ 3 โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling) โดยการจับสลากเลขที่ ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ

ตารางที่ 2 รายชื่อวิทยาลัยพยาบาลและจำนวนนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ภาค	วิทยาลัยพยาบาล	กลุ่มตัวอย่าง				รวมกลุ่มตัวอย่าง
		ปี 4	ปี 3	ปี 2	ปี 1	
เหนือ	สหราชค์ประชาธิรักษ์	31	33	36	39	139
ตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา		32	33	35	38	138
กลางและตะวันออก	สระบุรี	30	25	28	36	119
	ชลบุรี	29	29	30	35	123
ใต้	สุราษฎร์ธานี	36	23	27	39	125
รวม		158	143	156	187	644

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยล้วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลล้วนตัวของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีลักษณะ เป็นแบบเติมคำและให้เลือกตอบ มีจำนวน 3 ช้อป ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับชื่อวิทยาลัยที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และผลลัพธ์จากการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพ ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพ ของ พัฒนาดี เสริมหาดี และจริยาจาร คอมพัคซ์ (2531) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .96 น่าแพ้ภัยและตัดแปลงให้เหมาะสมกับกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยเปลี่ยนคำว่า วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพการพยาบาล เปลี่ยนคำสรุปนามจากผู้ป่วยเป็นผู้รับบริการ ปรับข้อความบางข้อความ

ที่ไม่ค่อยชัดเจนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และลดจำนวนข้อคำถามจาก 43 ข้อ เหลือเพียง 41 ข้อ โดยตัดข้อคำถามที่ซ้ำกันออก แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านค่านิยมของสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้รับบริการและญาติ ซึ่งในแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นข้อความในทางบวกและทางลบ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

<u>ความคิดเห็น</u>	<u>ข้อความในทางบวก</u>	<u>ข้อความในทางลบ</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของตัวแปรทัศนคติต่อวิชาชีพ มีเกณฑ์การนิจารณาค่าคะแนนโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ Best (1981) ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.68 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติต่อวิชาชีพทางบวก
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.34 – 3.67 หมายถึง มีทัศนคติต่อวิชาชีพปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายถึง มีทัศนคติต่อวิชาชีพทางลบ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามลักษณะแวดล้อมในวิทยาลัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาของ Astin (1968, 1993) และวิจิตรลินลิริ (2534) ร่วมกับการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะแวดล้อมในวิทยาลัย โดยครอบคลุมเนื้หาของลักษณะแวดล้อมในวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร อาจารย์เนื่อง และลึ่งแวดล้อมทางภาษาฯ รวม 73 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้ 4 คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน

เป็นจริงน้อย ให้ 2 คะแนน

เป็นจริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

หรือไม่เป็นจริงเลย

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของตัวแปรสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย มีเกณฑ์การนิยารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมสมมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมสมมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมสมน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

ชุดที่ 3 แบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะความพร้อมของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning Readiness Scale) ของ Lucy Medsen Guglielmino (1977) ซึ่งแบ่งและเรียบเรียงไว้โดย สุกมาล ทองໄส (2535) มีค่าความเที่ยง .81 มาพัฒนาและตัดแบ่งให้เหมาะสม กับกรอบแนวคิดของการวิจัย และเหมาะสมที่จะใช้กับนักศึกษาพยาบาลมากที่สุด โดยลดข้อคำถาวมจาก 58 ข้อ เหลือเพียง 48 ข้อ และเพิ่มข้อคำถาวมใหม่อีก 6 ข้อ รวมเป็น 54 ข้อ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือ การเปิดโอกาสการเรียนรู้ ด้านอัตตนิทัศน์ในด้านการเป็นผู้เรียน ที่มีประสิทธิภาพ ด้านการเรียนแบบริเริ่มและอิสระ ด้านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ด้านมีความรักในการเรียน ด้านมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการมองอนาคตในแง่ดี และด้านความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งมีรือคำถาวมที่เป็นข้อความในทางบวกและทางลบ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความคิดเห็น

ข้อความในทางบวก

ข้อความในทางลบ

ส่วนใหญ่เป็นเช่นนี้มีอยครึ่งที่ไม่ใช่

ให้ 5 คะแนน

ให้ 1 คะแนน

<u>ความคิดเห็น</u>	<u>ข้อความในทangบวก</u>	<u>ข้อความในทangลบ</u>
เกินครึ่งมักเป็นเช่นนี้	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้างไม่จริงบ้างครึ่งต่อครึ่ง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
เป็นจริงบ้างไม่น้อยนัก	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงไม่เคยเป็นเช่นนี้	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของตัวแปรความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามค่าคะแนนนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในระดับสูงที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในระดับสูง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในระดับต่ำ

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ในระดับต่ำที่สุด

ศนย์วิทยบรพยากร

คุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้ง 3 ชุด และผ่านการพิจารณาแก้ไขจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วไปข้อความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน (ดังรายนาม ในภาคผนวก ๑) พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนและ ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนนต่าง ๆ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับ ปรุงแก้ไข โดยถือเกณฑ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกัน 8 ใน 10 ท่าน แสดงว่าเครื่องมือ มีความตรงตามเนื้อหา ผลการตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับโครงสร้างแนวคิดของ

การวิจัย มีการแก้ไขจำนวนภาษาในแบบส่วนถูกชุด และมีการแก้ไขจำนวนข้อในแบบส่วนถูกที่ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนัก โดยผู้ทรงคุณวุฒิอาจารณาตัดข้อคำถามออก 7 ข้อ จาก 80 ข้อ เหลือข้อคำถามเพียง 73 ข้อ ส่วนแบบส่วนถูกที่ศัคนคติต่อวิชาชีพและแบบส่วนถูกความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีการแก้ไขจำนวนข้อ ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบส่วนถูกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 3 ชุด ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชั้นนำ กจำนวน 32 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ชั้นปีละ 8 คน และนำมาหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีหาค่าล้มเหลวของความสอดคล้องภายใน ด้วยวิธีล้มเหลวของ Cronbach's Coefficient of Alpha ได้ค่าความเที่ยงตั้งตารางที่ 3 (รายละเอียดการคำนวณอยู่ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 3 ผลการหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้ง 3 ชุด จากช้อมูลทดลองและช้อมูลจริง

เครื่องมือที่ใช้	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	
	ช้อมูลทดลอง (32 คน)	ช้อมูลจริง (634 คน)
ชุดที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านทักษะคติต่อวิชาชีพ	.86	.91
ชุดที่ 2 สภาพแวดล้อมในวิทยาลัย	.92	.96
ชุดที่ 3 ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	.88	.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากนักศึกษาลัษย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังสถาบันบรรษัทชนก เพื่อให้ออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจาก วิชาลัยพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. โทรศัพท์ด้วยโทรศัพท์หน้าฝ่ายวิจัยและประมวลผลของวิชาลัยพยาบาลที่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวันเวลาในการเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้พร้อม แบบสอบถาม และหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยที่สถาบันบรรษัทชนกออกให้ โดยผู้ วิจัยได้เขียนพับผู้อ่านวิชาลัยพยาบาลเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำหนังสือ ขอความร่วมมือในการทำวิจัยเสนอผู้อ่านวิชาลัยพยาบาล และประสานงานกับฝ่าย วิจัยและประมวลผล ขอรายชื่อของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วย วิธีลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ ทำการนัดหมายกับนักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ชั้นปี ให้มาร่วมกัน แล้วแจกแบบสอบถาม ชี้แจงการตอบแบบสอบถาม ให้เวลาในการทำ

1 ชม. เมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับมา ด้วยตัวเอง แต่มีนักศึกษาพยาบาลบางชั้นปีในบางวิชาลัยพยาบาลที่ออกฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม มอบหมายให้อาชารย์ที่รับผิดชอบในงานวิจัย ของวิชาลัยพยาบาลทราบ เพื่อให้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล และส่งกลับมาทางไปรษณีย์ ให้ผู้วิจัยภายหลัง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 ถึง 21 กุมภาพันธ์ 2539 รวมใช้เวลา 3 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 644 ราย ข้อมูลที่ได้ รับสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ ได้จำนวน 634 รายคิดเป็นร้อยละ 98.45

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS^x/PC (โดยใช้สูตรสถิติทางคณิตศาสตร์) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

3. หากค่าความลับมันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล โดยการหาค่าลัมປระลิกซ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) และทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าลัมປระลิกซ์สหสัมพันธ์ ถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจึงแปลความหมายค่าลัมປระลิกซ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้เกณฑ์เทียบระดับดังนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2528)

ค่า	ความลับมันธ์
+/- .70-.90	สูง
+/- .30-.69	ปานกลาง
+/- .00-.29	ต่ำ

4. หากตัวพยากรณ์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย เป็นตัวร่วมพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) มีขั้นตอนดังนี้

4.1 หากค่าลัมປระลิกซ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Correlation) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

4.2 ทดสอบความนัยสำคัญของค่าลัมປระลิกซ์สหสัมพันธ์พหุคุณที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

4.3 หากค่าลัมປระลิกซ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (B) ในรูปค่าแนวตืบ

4.4 หากค่าลัมປระลิกซ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (Beta) ในรูปค่าแนวมาตรฐาน

4.5 ทดสอบความนัยสำคัญของค่าลัมປระลิกซ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

4.6 หากค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

4.7 สร้างสมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวตืบ และค่าแนวมาตรฐาน